

இணைப்பு

[41-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக்காண்க.]

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1967-68-ம் ஆண்டு துணைநிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் தமிழ்நாட்டுச் சட்ட மன்றத்தில் விவாதத்தைத் தொடங்கிவைத்து, மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும், 1967-68-ம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை மன்றம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென நான் வேண்டுகின்றேன்.

1948-ம் ஆண்டு மின்சார (வழங்கல்) சட்டத்தின் 61-வது பிரிவின்படி, தமிழ்நாடு மின்சார ஆலோசனை மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்றுக்கொண்டபின், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் கடந்த பிப்ரவரித் திங்களில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகளை அரசாங்கத் துக்குப் பணித்தனுப்பியது. ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும், துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் சட்ட மன்றத்தினால் விவாதிக்கப்படலாம்; ஆனால், அவை வாக்களிப்பதற்கு உட்பட்டவை அல்ல. இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகள் குறித்து மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் கூறப்படும் கருத்துக்களை மின்சார வாரியம் ஊன்றி ஆய்ந்து ஆவன செய்யுமென்பதில் ஐயமேதும்மில்லை. கடந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது சட்ட மன்றத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஒட்டி மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை விவரித்து அறிக்கை ஒன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு முன்னரே அனுப்பப்பட்டுள்ளது. ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் முகவுரைக் குறிப்பு அதன் முக்கியமான கூறுகளை விளக்கிக் கூறுகின்றது.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட பின்னர், முக்கியமான பல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான் அவற்றை இங்கே சுருங்கக் குறிப்பிடுகிறேன். மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து பெறுகின்ற மின்சாரத்தை ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 30 கோடி யூனிட் மின்சாரம் உபயோகிப்பதற்காக அதன் விலையை யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசிலிருந்து சராசரி ஏறத்தாழ 4.66 காசாகக் குறைக்க மைசூர் மாநிலத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டு மின்சார வாரியம் திங்கள்தோறும் நெய்வேலியிலிருந்து விலைக்கு வாங்குமின்சார யூனிட் அளவு குறித்தும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக்கார்ப்பரேஷனுடன் உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. அசைச்சர்கள் நிலையில் நடத்திய உரையாடல்களின் விளைவாக மற்றோர் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் நெய்வேலி மின்சாரத்தின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 5.2 காசிலிருந்து 5.9 காசாக

1968 ஆகஸ்ட் 16]

உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் மின்சாரத்தின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 52 காசாக இருப்பது 6.78 காசாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமெனக் கோரியது. யூனிட் ஒன்றுக்கு 5.2 காசு என்ற வீதம் 1964-ம் ஆண்டில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்றும், அதன் பின்னர், குறிப்பாக ரூபாய் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டதிலிருந்து, உற்பத்திச் செலவு கூடி விட்டது என்றும் விலை உயர்வுக்கு அது காரணம் காட்டியது. கழக அதிகாரிகள், இந்திய அரசு, மாநில அரசாங்கம் ஆகியவர்களிடையே இது குறித்து முழு அளவில் விவாதம் நடைபெற்றது. அமைச்சர்களிடையே விவாதம் நடைபெற்றபோது, முதலமைச்சரும் நானும் அதில் பங்கு கொண்டோம். இந்திய அரசின் உருக்கு-சுரங்கம்-உலோகப் பொருள் அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் நாம் விளக்கிய நிலையை நன்கு உணர்ந்து நெய்வேலி மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 5.9 காசு என்ற வீதத்தில் விலை வைத்துக் கொள்ளலாமென்றும் இந்த வீதம் 4 ஆண்டுக்காலம் செயலிலிருக்கலாமென்றும் அவர் ஒப்புக் கொண்டார். கட்டணப்பட்டியல் தயாரிக்கும் பணியாளர்கள், பட்டியல் கட்டணம் வசூலிக்கும் பணியாளர்கள், பண்டகசாலைப் பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு இடைக்கால உதவித்தொகை, நகராட்சிப்படி, பணிச்சுமை அளவுகள் ஆகிய சிக்கல்கள் பல நாட்களாகத்தீராமல் இருந்தன. இவை குறித்து மின்சார வாரியம் தனது பணியாளர்களுடன் நான்கு உடன்படிக்கைகளைச் செய்துள்ளது. இந்த உடன்படிக்கைகளின் உட்கூறுகளை நான் பின்னர் விளக்குவேன். மின்சார வாரியப் பிரதிநிதிகளும், பணியாளர் பிரதிநிதிகளும் பொறுமையுடனும் நட்புறவு முறையிலும் உரையாடல்கள் நடத்தியதன் பயனாக இந்தச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண முடிந்தது நல்ல அறிகுறியாகும். இதன் விளைவாக மனக் கசப்பும் மனநிறைவுக் குறைவும் மறைந்து போய் நல்லெண்ணெயும், கூட்டுறவும் ஒருவரையொருவர் நம்பும் சூழ்நிலையும் உருவாகியுள்ளன. மின்சாரவாரிய அதிகாரிகளும் பணியாளர்களும் மீண்டும் தத்தம் பணிகளில் மன நிறைவுடன் ஈடுபட்டு நூட்டம் செலுத்த முடிந்துள்ளது.

மின் சக்தியின் நன்மைகளை பண்ணைகளுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும், வீடுகளுக்கும் தெருக்களுக்கும் இயன்ற பெருமளவில் வகை செய்து தருவதே நமது கடமை ஆயினும் வரி செலுத்துவோருக்குச் சுமை ஏற்படுத்தாமல் இவற்றையெல்லாம் செய்யவேண்டும். இந்த இரு குறிக்கோள்களையும் ஒரே சயத்தில் நிறைவேற்றுவது எளிதல்ல என்றாலும்கூட, இவற்றை நல்ல வகையில் நிறைவேற்றியுள்ளோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்துடன் இணைத்துள்ள விவர அறிக்கைகளும் விளக்கப் படங்களும், மின் உற்பத்தி செய்தல், மின்சாரம் அனுப்புதல், பங்கிட்டு அளித்தல் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள வியத்தகு முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் காட்டும். 1967-68-ம் ஆண்டில் 3,210 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் இதுவரை 9,354 கிராமங்களுக்கும், 18,877 சிற்றூர்களுக்கும் மின்சார வசதி அளிக்கப்

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 51,746 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதைச் சேர்த்து இதுவரை 3.42 லட்சம் மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது புதிதாக 443 அரிசனக் குடியேற்றங்களுக்கு மின்வசதி செய்து கொடுத்துள்ளதால் 31-3-1968 தேதி வரை மின் வசதி பெற்ற அரிசன குடியேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2,800 ஆக உயர்ந்தது. இந்த ஆண்டில் மொத்தம் 2,722 கிலோ மீட்டர் மிக உயர் அழுத்த மின் கம்பிகளும், உயர் அழுத்த மின் கம்பிகளும் 9,842 கிலோ மீட்டர் குறைந்த அழுத்த மின்கம்பிகளும் போடப்பட்டன. ஆயிரத்து எண்ணூற்று முப்பது பங்கீட்டு மின் அழுத்த மாற்றிகள் (Distribution Transformers) அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டில் புதிதாக மொத்தம் 1.41 லட்சம் பேருக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டது. 1967-68-ல் 396.6 கோடி யூனிட் மின்சாரம் விற்கப்பட்டுள்ளது. இது கடந்த ஆண்டைவிட 17 சத விசிதம் கூடுதலாகும். மின்சார வாரியம் 1967-68-ல் மொத்தம் 44 கோடியே 36 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் ஈட்டியது. பேணுதல் இயக்கச் செலவுகள், தேய்மானச் செலவுகள், நிறுவனங்கள், பொது மக்களிடம் பெற்ற கடன்களுக்குரிய வட்டி, பொது சேமநிதிக்குத் தொகை ஒதுக்கீடு ஆகியவைபோக மின்சார வாரியம் அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய மூலதனக்கடன்களுக்கு இந்த ஆண்டு செலுத்த வேண்டிய வட்டித் தொகையான ரூ. 10.41 கோடி முழுவதையும் செலுத்தியது மட்டுமின்றி பழைய வட்டிப்பாக்கித் தொகையில் ஒரு பகுதியையும் செலுத்தியுள்ளது. மின்சார வாரியம் விற்பனை செய்யும் மின்சாரத்தில் கால் பகுதிக்கு மேல் குடியானவர்களுக்கு குறைந்த மின் அழுத்த நிலையில் ஏறத்தாழ பாதி விலைக்கே விற்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இது மகிழ்வுடனும் அரிசனாதனை என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மின்சார வெட்டு ஏற்படவில்லையென்பதை அறிந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலும் மின்சார வெட்டு எதுவும் இராதவாறு பார்த்துக்கொள்ள ஆவன செய்து வருகிறோம். தற்பொழுது நமது அண்டை மாநிலங்கள் சிலவற்றின் மின் உற்பத்தித் திறன் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் அளவிற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால், இந்த நிலை எப்போதும் நீடித்திராது. எனவே, நமது மாநிலத்திற்குள் இருக்கிற மின்சார வளங்களை மேலும் மேம்படுத்திக் கொடுக்க வேகத்தினைக் குறைப்பதற்கில்லை. தமிழ்நாட்டில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் மின்சாரத்தின் பேரளவுத் தேவை 110 மெக வாட்டாக இருந்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் இது 172 மெகவாட்டாக உயர்ந்தது. இரண்டாவது திட்ட இறுதிக்குள் இது இரு மடங்குக்கு மேல், அதாவது 381 மெகவாட்டாகப் பெருகியது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மின்சார வெட்டும் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளும் இருந்த போதிலும்,

1968 ஆகஸ்ட் 16]

பேரளவுத் தேவை மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 717 மெகாவாட்டாக உயர்ந்தது. 1968, மார்ச் திங்களுக்குள் இந்தப் பேரளவுத் தேவை 964 மெகாவாட்டாக அதிகரித்துவிட்டது. நான்காவது திட்ட முடிவுக்குள் (1973-74) பெருகிவரும் இந்த மின்சாரத்தேவை மேலும் உச்ச நிலையை எய்தக்கூடும்.

தேவை இவ்வாறு இருக்க, சென்னை இணைப்பு 1973-74 முடிவுக்குள் 1,346 மெகாவாட் மின்சாரம் மட்டுமே உறுதியாக வழங்க முடியுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இப்போது உறுதியாக வழங்கக்கூடிய மின்சார அளவையும், பேசின் பிரிட்டிஷ் மின் நிலையம், எண்ணூர் அனல் மின் நிலையம், பரம்பிக்குளம் புனல் மின் நிலையம், கோதையாறு புனல் மின் நிலையம், தெய்வேலி அனல் மின்நிலையம் ஆகியவற்றில் இப்போது அமைக்கப் பட்டுவரும் மின் நிலையங்களின் கூடுதல் உற்பத்தித் திறனையும் சேர்த்தே இவ்வாறு கணக்கிடப் பட்டுள்ளது. திட்டமிட்டவாறு உல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்தின் முதல்பிரிவு அதற்குள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு விட்டாலும் கூட மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கவே செய்யும். நமது அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள புனல் மின்சார நிலையங்களும் தென்மேற்குப் பருவமழையின் மாறுபாடுகளுக்கு உட்பட்டவை களே யாதலால் அந்த மாநிலங்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்த பின்னர், நமது மாநிலத் தேவைகளை எப்போதும் போல் ஈடு செய்வதற்கு அவற்றின் மின் உற்பத்தி கூடுதலாக இருக்குமென எதிர்பார்ப்பது பயனற்றது. நாட்டுப்பகுதிகள் அடிப்படையில் மின்சக்தி உற்பத்திக்குத் திட்டமிடுவது கவர்ச்சிமிக்க கொள்கையென்றாலும், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தொழில் துறையிலும் வேளாண்மைத் துறையிலும் மின் சக்தித் தேவை பெருகி வருவதை உரிய அளவில் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். எந்த மாநிலத்திலாவது தற்போது மின் உற்பத்தித் திறன் தேவைக்கு மிக்கதாக இருக்குமென்றாலும், அது அம்மாநிலத்தின் பெருகிவரும் தேவையில் கரைந்துவிடும். இந்த நோக்கில் எந்த மாநிலமும் தனது மின் உற்பத்தி உபரியை வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்வதாக தன்னைக் கட்டுப் படுத்திக்கொள்ள முடியாது. இதை நாம் இலட்சியக் கொள்கையாக கொள்ளலாமென்றாலும், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பெருகிவரும் மின்சாரத் தேவையையும் உற்பத்தித் திறனளவையும் ஏற்ற வகையில் ஒரு முகப்படுத்துவதன்மூலம், நாட்டுப் பகுதிகளிடையே கூட்டு மின் உற்பத்திக்கு வேண்டிய நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

இம்மாநிலத்தில் இன்னும் கிடைக்கக்கூடிய இயல்பான மின்சார வளங்களை மேம்படுத்துவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வது அவசியமாகும். மின்சாரத் திட்டங்களை வடிவமைத்துக் கட்டுவதற்கு பல்லாண்டுகள் ஆகுமாதலால், முக்கியமான முடிவுகளை விரைவிலேயே எடுக்க வேண்டும். திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஒப்புதலை எதிர்நோக்கியுள்ள கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை நாம் விரைந்து மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும் என அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது.

[1968 ஆகஸ்டு 16]

(1) நீலகிரியில் பாண்டியாறு—புன்னப்புழா புனல் மின்சாரத் திட்டம் (100 மெ. வா.)

(2) ஆணைமலையில் கடம்பாறை புனல் மின்சாரத் திட்டம் (35 மெ. வா.).

(3) எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துதல் (110 மெ. வா.).

(4) சோளாத்திப்புழா புனல் மின்சாரத் திட்டம் (60 மெ. வா.).

(5) நடுவட்டம் புனல் மின்சாரத் திட்டம்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் மின் நிலையம் கட்டும் முதல்தர பணியாளர் அமைப்பு ஒன்றை பல ஆண்டுகளில் உருவாக்கியுள்ளது என்பதை நான் எண்டுக் குறிப்பிட விழைகின்றேன். இப்போதுள்ள திட்டங்கள் கட்டி முடிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே புதிய திட்டங்களைத் தொடங்கக்கூடுமானால், அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்ற பொறியாளர்களையும், தேர்ச்சியுள்ள பணியாளர்களையும், இதர பணியாளர்களையும் அவற்றில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஒப்புதலை பெறவும் புதிய திட்டங்களை விரைந்து மேற்கொள்ளவும் நான் முயற்சி செய்து வருகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கம் 1969 ஏப்ரல் முதல் நாளிற்கு ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். அதுவரை ஆண்டுத் திட்டங்களே வகுக்கப்படுகின்றன. நிறைவேற்றப்பட்டுவருகிற திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதும், முக்கியமான இடையீடுகளை நிறைவு செய்வதுமே இந்த ஆண்டுத் திட்டங்களின் முக்கியக் குறிக்கோளாகும். திட்ட ஆணைக் குழு ஏற்பளித்துள்ள 1967-68-க்குரிய ஆண்டுத் திட்டம் மின்சாரத்தின்கீழ் ரூ. 30.60 கோடி செலவிட வகை செய்துள்ளது. ஆனால், நடைமுறையில் இதைவிட அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் 1967-68-ல் செய்த செலவு 35.04 கோடி ஆகும். எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டத்தின் தேவைகள் காரணமாகவும், விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்றியதன் காரணமாகவும் திட்டச் செலவு பெருகியுள்ளது.

எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பாலான யந்திரங்கள் உரிய காலத்தில் வந்து சேர்ந்தன. ஒப்பந்தப் பொறுப்பின்படி, இவற்றிற்கு உடனடியாகத் தொகை செலுத்தவேண்டி வந்தது. இம் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்துவதற்காக, கிராமப்புற மின் இணைப்புக் குறிக்கோள் அளவை உயர்த்த வேண்டியது அவசியமாயிற்று. முதலில் ஒதுக்கிய 4 கோடி ரூபாயைக்கொண்டு 16,000 விசையேற்றங்களுக்கும்ட்டுமே மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியும். இது பின்னர் ரூ. 6 கோடியாகவும், அதன் பின் ரூ. 7.5 கோடியாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. மின்சாரத்தை அனுப்புவதில்,

1968 ஆகஸ்ட் 16]

பங்கிடுதல் என்பதன்கீழ் சாட்டப்பட்ட உயர் அழுத்த மின் கம்பிச் செலவு நீங்கலாக, கிராமப்புற மின் இணைப்புச் செலவு ரூ. 9.07 கோடியாக இருந்தது. இந்த ஆண்டில் 33,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதெனக் குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 51,746 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அதிக அளவில் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தொடர்ந்து நீடிக்குமென்றாலும், குறிக்கோள் அளவைவிட சாதனை விஞ்சியிருப்பது கண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்வுறுவார்கள்.

விசையேற்றங்களுக்கு வசதியளிக்கும் இந்த வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது. கிராமப்புறங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கும் இந்த முக்கிய வேலைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வேகம் தனியாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் போதுமான அளவு நிதி வசதி தேட எல்லா முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படும் என்று நான் இம் மன்றத்திற்கு உறுதி கூறுகிறேன். கிராமப்புற மின் இணைப்புக்காக ரூ. 5 கோடி கூடுதலாக ஒதுக்குமாறு மத்திய வேளாண்மை அமைச்சருக்கு எழுதியுள்ளோம். இந்திய அரசு இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கூடுதல் நிதியை ஒதுக்கிக் கொடுக்குமென நம்புகின்றோம்.

கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு வழங்கும் நோக்கத்துடன்தான் மாயூரம்—மன்றார்குடி—திருவாரூர் உரிம நிறுவனம் அரசாங்கத்தால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, 1968 மே 15-ம் நாளன்று மின்சாரவாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இப்பகுதிகளில் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் பணி விரைந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கும்பகோணம், நாகப்பட்டினம், செங்கோட்டை உரிம நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரை, அவற்றை அரசு கையகப்படுத்தப் போவதாக அறிவித்துவிட்டது என்றாலும், இந்த நிறுவனங்கள் 'ரிட்' மனு கொடுத்து, மேல் நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்து விட்டதால் இந்த நிறுவனங்களை அரசு மேற்கொள்ள இயலவில்லை. கும்பகோணம், நாகப்பட்டினம், மின்சார நிறுவனங்களின் மனுக்களை அண்மையில் உயர் நீதி மன்றம் தள்ளிவிட்டது. செங்கோட்டை மின்சார நிறுவன வழக்கில் இன்னும் தீர்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை.

தெரு விளக்குகள் பற்றிய நிலைமையை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விழைகிறேன். சென்னை மாநகராட்சி போன்ற சில உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தெரு விளக்குகளைப் பேணி வரும் பொறுப்பினை மேற்கொண்டுள்ள போதிலும், பெரும்பாலான உள்ளாட்சிகளில் மின்சார வாரியமே தெரு விளக்குகளைப் பேணி வருகின்றது. திருகுழுடி மின் குமிழ்களை வீடுகளில் பயன்படுத்த முடியாது; ஆதலால் அத்தகைய மின் குமிழ்களையே தெரு விளக்குகளுக்குப் பயன்படுத்துவது பழக்கமாக இருந்து வரு

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

கிறது. இதனால் இம் மின் குமிழ்கள் திருட்டுப்போவது குறைகிறது. இத்தகைய மின் குமிழ்களைத் தயாரிப்பதற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து பித்தளை இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருப்பதால், இத்தகைய மின் குமிழ்கள் போதிய அளவில் கிடைப்பதில்லை. பழுதடைந்த தெரு மின் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக, புதிய மின் குமிழ்களைப் பெறுவதில் மின்சார வாரியம் இடர்ப்படுகின்றது. ஆகவே திருகுமூடி மின் குமிழ்களுக்குப் பதிலாக (Bayonet Cop) சொறுகுமூடி மின் குமிழ்களை வாங்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை திருட்டுப்போவதற்கு வாய்ப்பிருப்பினும் அவசியத்தைப் பொறுத்து இவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மூன்று லட்சம் தெரு விளக்குகளுக்கு இவ்வகை சொறுகு மின் குமிழ்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தாராளமாகக் கிடைப்பதால் இந்த மின் குமிழ்கள் பழுதடைந்து போனாலும் அவற்றிற்குப் பதிலாக, புதிய மின் குமிழ்களைப் பொருத்த முடியும். எஞ்சிய தெரு விளக்குகளுக்கும் இவ்வகையான மின் குமிழ்களைப் படிப்படியாக பொருத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968-69-க்கான ஆண்டுத் திட்டத்தில், மின்சாரத் திட்டங்களுக்கென ரூ. 3,217 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே ஏற்றுள்ள பொறுப்புகளின் அடிப்படையிலும், சென்ற ஆண்டைப் போலவே கிராம மின் வசதி திட்டத்தை தொடர்ந்து விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருதியும், 1968-69-ம் ஆண்டில் மின்சார திட்டங்களுக்கான இறுதிச் செலவும் ஆண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகமாயிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தேவையான கூடுதல் நிதி வசதிகளைப் பெறவும் கிடைக்கிற நிதி வசதிகளுக்குள் செலவைக் கட்டுப்படுத்தவும் வாரியமும் அரசாங்கமும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

தற்போது பேரவை முன் வைக்கப்படுகிற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ஐந்து முக்கிய விவர அறிக்கைகள் அடங்கியுள்ளன. மூலதன வருவாய், மூலதனச் செலவு, ரெவின்யூ வருவாய்கள், ரெவின்யூச் செலவு, கடன்களும் வைப்புத் தொகைகளும் ஆகிய வற்றைக் குறித்த விவர அறிக்கைகளே அவை. 1967-68 திட்ட மதிப்பீட்டில் கண்டுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்பட்டு, மின்சாரத் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவிற்காகவும், வாரியப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கும் கடன்களுக்காகவும் முன் பணங்களுக்காகவும் தேவைப்படுகிற தொகைகளை 1967-68 துணை நிதி நிலை அறிக்கை காட்டுகின்றது. ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் முகவுரைக் குறிப்பு நிதி நிலைமை முழுவதையும் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது.

மூலதன வரவினங்களையும் மூலதனச் செலவினங்களையும் பொறுத்தவரையில், நிலைமை கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளது.

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் A-I விவர அறிக்கையில் காட்டியுள்ளபடி, இந்த ஆண்டில் வாரியத்தின் மூலதன வருவாய் ரூ. 34.57 கோடியாகும். இதில் ரூ. 15.25 கோடி அரசாங்கக் கடன்களிலிருந்து கிடைக்கும். இதற்குக் கூடுதலாக, பிற வாயில்களிலிருந்து ரூ. 6 கோடி கடன்கள் கிடைக்கும். மேலும் வாரியத்தின் உள் வருவாய் வாயில்களான தேய்மானச் சேம நிதி, பிற சேம நிதிகள் போன்றவற்றிலிருந்து ரூ. 9.71 கோடி கிடைக்கும். வைப்புத் தொகைகளின் அதிகரிப்பின் மூலம் ரூ. 3.25 கோடி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1968-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களில் அவ்வமயம் கிடைக்குமெனத் தோன்றிய நிதிவாயில்களின் அடிப்படையில் இந்த மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டது. வாரியம் பெரியதொரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற இயலும் பொருட்டு, முன்பு திட்டமிட்டதைக்காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாக நிறுவனக் கடன்களைப் பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் A-II விவர அறிக்கையானது, (1967-68 திருத்த மதிப்பீட்டுடன்) 1968-69-ல் பல்வேறு திட்டங்களுக்கென எதிர்பார்க்கப்படுகிற மூலதனச் செலவினைக் காட்டுகின்றது. சென்ற ஆண்டில், திருத்த மதிப்பீட்டில் 34.99 கோடி ரூபாய் மொத்த மூலதனச் செலவு காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், செலவாகிய தொகையோ ரூ. 35.04 கோடியாகும். இந்த ஆண்டில் மூலதனச் செலவுக்கென ரூ. 32.07 கோடி மட்டுமே திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-68-க்கான திருத்த மதிப்பீட்டினைக் காட்டிலும் அத் தொகை குறைவாகும். கிராம மின்சாரத் திட்டத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 6 கோடி ரூபாய் இதில் அடங்குகிறது. 25,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க மட்டுமே அத் தொகை போதுமானதாக இருக்கும். ஆயினும், வாரியம் தனது நிதி வசதிகளை அதிகரிப்பதைப் பொறுத்தும், அதற்கு நிறுவன நிதி உதவி அதிகமாகக் கிடைப்பதைப் பொறுத்தும், அரசாங்கம் வாரியத்துக்கு இந்த ஆண்டில் போதிய நிதிகள் வழங்கும் வாய்ப்பிற்கு உட்பட்டும், 50,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வாரியம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆண்டின் மூலதனச் செலவில் மிகப்பெரிய பங்கு எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 340 மெகாவாட் திறனுள்ள இந்த திட்டத்திற்கென ரூ. 20 கோடிக்குமேல் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டு விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கவேண்டுமாயின், ரூ. 15 கோடி நிதி தேவைப்படும். தற்போது கட்டிட வேலைகள் நிறைவேறி வருகின்றன. 60 மெகாவாட் திறனுள்ள முதலாவது, இரண்டாவது யூனிட்களுக்கான கொதிகலன்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இரண்டு யூனிட்களும் 1969-70-ல் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள 110 மெகாவாட் திறன் உள்ள இரு யூனிட்கள் 1970-71-ல் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோதையாறு புனல் மின்சாரத் திட்டம் 1969-70-ல் நிறைவேற்றி முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரண்டு மின்சார நிலையங்களை நிறுவி, 100 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனைப் பெறுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1968-69 திட்ட மதிப்பீட்டில் இத் திட்டத் திற்காக ரூ. 300 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு புனல் மின்சாரத் திட்டத்தின்கீழ், 30 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுடன் சர்க்கார்பதி மின்சார நிலையம் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகிறது. 1967-68-ல் 5 கோடி யூனிட்கள் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆழியாறு மின்சார நிலையத்தின் சுழல் தட்டு யந்திரம் (டர்பைன்) (60 மெகாவாட்) தற்போது நிறுவப்பட்டு வருகிறது. 1969-ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் அவ்வேலை முடிவடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சோலையாறு I-வது மின்சார நிலையம் (35 மெகாவாட்) சம்பந்தமாக சுழல் தட்டு இயந்திரத்தையும் மின்சார உற்பத்தி இயந்திரங்களையும் நிறுவும் வேலையும் மின்சார நிலையக் கட்டிட வேலையும் முடிவுறும் தறுவாயில் உள்ளன. 1968-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அது செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சோலையாறு II-வது மின்சார நிலையத்திலும் (25 மெகாவாட்) வேலை நிறைவேறி வருகிறது. 1969-70-ல் அது உற்பத்திக்குத் தயாராகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968-69 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 220 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குந்தா மூன்றாவது நிலைத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மொத்தம் 425 மெகாவாட் திறனுள்ள ஐந்து மின்சார நிலையங்கள் அனைத்தும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1967-68-ல் இந்த ஐந்து மின்சார நிலையங்களிலும் சேர்ந்து 125.4 கோடி யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1968-69-ல் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 11 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கு வராகபள்ளத்திலிருந்து கிழக்கு வராகபள்ளத்துக்கும் அவலாஞ்சுக்கும் எஞ்சியுள்ள சுரங்கப் பாதை வேலைகளை நிறைவேற்றவே முக்கியமாக அந்த நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெய்வேலி மின்சார உற்பத்தித் திட்டத்தின் தற்போதைய திறனாகிய 400 மெகாவாட்டை 1969-70-க்குள் 600 மெகாவாட்டாக உயர்த்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் தாது நட்டவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளது என்பதையும் இங்கு நான் கூற விழைகின்றேன். தமிழக மின் இணைப்பிற்கு மிக அதிக அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்குகிற தனியொரு நிறுவனம் நெய்வேலி

1968 ஆகஸ்ட் 16]

பழுப்பு நிலக்கரிச் கழகந்தான். அது கூடுதலாக உற்பத்தி செய்கிற மின்சாரம் முழுவதையும் வாங்க தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

கல்பாக்கம் அணுமின்சாரத் திட்டம் மத்திய அரசின் மற்றொரு திட்டமாகும். எதிர்காலத்தில் நமது மின்சாரத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அது பெருமளவுக்கு உதவும். 400 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறன் உள்ள இத் திட்டம் குறித்த வேலைகள் நிறைவேறி வருகின்றன. அன்னியச் செலாவணி வசதிகளைப் பெறுதல் உள்ளிட்ட தேவையான எல்லா ஏற்பாடுகளும் எதிர்பார்க்கிறபடி முடிந்துவிடுமாயின், 1973-ம் ஆண்டிற்குள் இத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கக்கூடும் என்று தோன்றுகிறது.

வாரியத்தின் ரெவின்யூ வரவினங்கள், ரெவின்யூ செலவினங்கள் குறித்து இங்கு நான் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் A-III விவர அறிக்கை ரெவின்யூ வரவினங்கள் சம்பந்தப்பட்டதாகும். 1968—69-ல் ரூ. 50.34 கோடி மொத்த வருவாய் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. முந்திய ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 44.20 கோடியாகும்.

A-IV விவர அறிக்கை ரெவின்யூச் செலவினங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. மதிப்பிடப்படுகிற வருவாயாகிய ரூ. 50.34 கோடியில் எரிபொருள் உட்பட, மின்சார உற்பத்திச் செலவுகள் ரூ. 5.51 கோடியாகும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. நெய்வேலி, மைசூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து, சுமார் 190 கோடி யூனிட் மின்சாரத்தை வாங்குவதற்கு ரூ. 10.07 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தேய்மானச் சேம நிதி, பிற சேம நிதிகளுக்குத் தொகைகளை வழக்கமாக ஒதுக்கிய பிறகும், ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்தும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் வாங்கிய கடன்கள் மீதான வட்டிக்கும் ஏனைய செலவுகளுக்கும் முடிவு செய்யப்பட்ட முறைவைப்பினை யொட்டி தொகை ஒதுக்கிய பிறகும், அரசாங்கத் துக்கு வட்டி செலுத்துவதற்கென சுமார் ரூ. 13.04 கோடி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு அரசாங்க ரெவின்யூ வருவாய்க்கு வாரியத்தின் மூலம் ரூ. 13.04 கோடி கிடைக்கும்.

1962-63 வரையில், வாரியம் தனது வருவாய்களிலிருந்தே வட்டிச் செலவுகளை முற்றிலும் கொடுத்து வந்தது. 1963-64-ல் அதனால் அவ்வாறு செய்ய இயலவில்லை. நெய்வேலியிலிருந்து மின்சாரத்தை வாங்க அதிகச்செலவானதாலும், வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கிய வகையில் விரயம் ஏற்பட்டதாலும் வாரியம் அவ்வாறு தனது வரவினங்களிலிருந்தே வட்டிச் செலவுகளை ஏற்க இயலவில்லை. இப் பற்றாக்குறை

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

காரணமாக, 1963 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு ஒரு மேல்வரி விதிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1964 டிசம்பர் 1-ல் மின்சாரக் கட்டணத்துடன் மேல் வரியை இணைத்து மின்சாரக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. அதன் விளைவாக, வட்டிச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கு மட்டுமல்லாமல் வட்டி நிலுவைகளின் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கும் போதுமான வருவாயை வாரியம் 1964-65-ல் ஈட்டியது. ஆயினும், 1965-66, 1966-67 ஆண்டுகளில் பருவமழை பொய்த்து விட்டதாலும், மைசூரிலிருந்து மின்சாரத்தை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியதாலும் வாரியத்தின் நிதி நிலை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. அந்த ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டிய முழு வட்டிச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் போதுமான வருவாய் வாரியத்துக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது.

1967-68-ல், நல்ல பருவமழை பெய்ததாலும், மின்சார உற்பத்தி செய்வதிலும் மின்சாரம் வாங்குவதிலும் பயனுள்ள முறைகளைக் கைப்பிடித்தாலும், வாரியத்துக்கு அரசாங்கம் வழங்கிய மூலதனக் கடன்களி்ந்து 1967-68-ல் சேர்ந்து வந்த வட்டித் தொகையான ரூ. 10.41 கோடிக்குச் சற்று கூடுதலாக நிகர வருவாய்க் கணக்கில் நிதி ஒதுக்குவது வாரியத்துக்கு இயன்றது. ஆண்டுக் கணக்குகளின் தணிக்கை இன்னும் முடியவில்லை என்பதால், மேற்குறிப்பிட்ட ரூ. 10.41 கோடிக்கு மேற்பட்டு, வட்டித் தொகை நிலுவைகளைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கென நிகர வருவாய்க் கணக்கில் ரூ. 87 லட்சத்துக்குமேல் கிடைக்குமெனத் தோன்றுகிறது என்றுதான் இப்போது என்னால் கூற முடியும். வட்டித் தொகை நிலுவைகளுக்கென முந்திய ஆண்டுக் கணக்குகளில் எந்த நிதி ஒதுக்கமும் செய்ய இயலவில்லை. இவ் வட்டித்தொகை நிலுவைகள் 1966-67 முடிவில் ரூ. 1.95 கோடியாக இருந்தது. அது இப்பொழுது ரூ. 1.08 கோடியாக குறைந்துள்ளது. இதை நடப்பு ஆண்டிலும் அடுத்துவரும் ஆண்டுகளிலும் தீர்த்துவிடக்கூடுமென வாரியம் நம்புகிறது.

1968-69 ஆண்டின் நிதி வாய்ப்புகளைப் பொறுத்த வரையில், தற்போது வாரியம் எந்தெந்த இனங்கள் குறித்து தவிர்க்க இயலாத கூடுதலான செலவுகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அவையாவன; (1) அகவிலைப்படி வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன; நகர ஈட்டுப்படி வழங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது; (2) நேம்வேலியிலிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்தின் விலை அதிகரித்தது; (3) நிலக்கரி விலைகளும் ரயில் கட்டண வீதங்களும் உயர்ந்தன. மைசூரிலிருந்து வாங்கப்படும் மின்சாரத்தின் விலை பாதியாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால், நிகரச் செலவிற்கும் விற்பனை வீதத்திற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டினைக் குறைக்கத்தான் இது

1968 ஆகஸ்ட் 16]

உதவுகிறது. வாரியம் தனது செலவுகளையும் நிர்வாகச் செலவுகளையும் குறைக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. பணியாளர் குறித்த செலவு, பயணப் படிகள் செலவு, அலுவலகச் செலவுகள் முதலியவற்றைக் குறைப்பதற்கு வாரியம் சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. குறைந்த செலவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து வழங்குவது குறித்த அடிப்படைச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க வாரியம் மும்முர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. மின்பளு விற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய மிகச் சிக்கனமான ஆதாரங்களைத் தெரிந்தெடுக்கவும், பழையனவும், திறன் குறைந்தவையுமான அனல் மின்சார நிலையங்களை எந்தக் குறைந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த இயலுமோ அந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தவும் வாரியம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. பணித் திட்டங்கள், தற்போதைய இருப்புகள் இவற்றை யொட்டி, சாதனங்களை வாங்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் கவனமாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இறுதியாக, மின்சாரப் பங்கீட்டில் ஏற்படுகிற மின்சார இழப்பைக் குறைக்க சிறப்பான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

வாரியத்தின் மின் இணைப்புப் பளுவிலிருந்து சுமார் 40 சதவீத மின்சாரம் வேளாண்மைப் பணிகளுக்காக வழங்கப்படுகிறது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பணிகளுக்காக மின்சாரம் வழங்கும்போது பரவலாக மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், மின்சார விரயம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க இயலாது. மேலும், வேளாண்மைக்காக வழங்கப்படும் மின்சாரம் ஆண்டில் சில திங்கள்ளுக்குப் பயன்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கின்றது. அந்தக் கால அளவில் வட்டி, தேய்மானம் போன்ற செலவுகள் தொடர்ந்து ஏற்கப்படுகிறது. எனவே, “சில்லறையில்” மின்சாரம் வழங்குவதற்கான யூனிட் செலவுகள் அதிகமாகி விடுகின்றன. வேளாண்மை மின் இணைப்புக் காரியங்களுக்காக சுமார் 40 சதவீத மின்சாரம் வழங்கப்பட்டாலும், சுமார் 25 சதவீத மின்சாரம்தான் உண்மையில் பயன்படுத்தப் படுகிறது எனலாம். வேளாண்மை மின் இணைப்புக்கானத் தேவை அதிகமாகி வருவதால், செலவு குறைவதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக இருப்பது இயற்கையே.

வாரியத்தின் கிராம மின்சார வசதித் திட்டங்களில் பெரும் பாலானவை மூலம் சுமார் 10 சதவீத மொத்த ஆதாயம்தான் கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத் தொகையைக் கொண்டு வட்டியையும் தேய்மானச் செலவையும் தீர்த்துவிட்டு இயலாது. அத்துடன் இயக்க, பேணுதல் செலவுகளையும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. மேலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் விரைவுத் திட்டம் குறித்து வாரியம் சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றது. அத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மொத்த வருவாய் மிக்க

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

குறைவாக இருக்கும் என்பதையும் வாரியம் பொருட்படுத்தவில்லை. 1968, ஜூன் இறுதிவரையில், 680 வடிமுனைக் குழாய்களும், 294 விசையேற்றங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. 1968-69-ல் மேலும் 1,500 விசையேற்றங்களைப் பொருத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காகும் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 75 லட்சம்; இப்பகுதிக்கு இத்தொகையை ஏற்கெனவே, அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. இப்பகுதியில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் பணிகள் முடிவுறாமல் நிற்பதை முடிக்க மேலும் 38 லட்சம் ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப்பகுதிக்கு மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 113 லட்சம் ஆகும். இப்பகுதியின் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வாய்ப்புகளை கருத்திற்கொண்டு இத்தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த வாரியத்தை முன்னேக்கியுள்ள பெரும் செயல்களையும் அவற்றை எய்துவதற்குத் தேவைப்படும் நிதி வசதிகளையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இப்பெரும் சாதனையை அடைய இந்த வாரியத் தொழிலாளர்களின் சிறந்த முயற்சிகள் நன்கு பயன்படுத்தப்படவேண்டும். ஏறத்தாழ 65,000 தொழிலாளர்களில் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்களும் இதர தொழிலாளர்களுமாக பலதிறப்பட்டவர்கள் இம்மாநிலத்தின் வெகு தொலைவிட உள்ள கிராமங்களில் பரந்து பணியாற்றி வருகின்றனர். அவர்களுடையேயும் அவர்களுக்கு வாரியத்திடமும் நெருங்கிய தோழமை உணர்வு இருப்பது இன்றியமையாததாகும். இம்மாநிலத்து மக்களுக்கு வாரியம் ஆற்றும் கடமைகளில் அதன் தேவைகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பாக இருந்து பணியாற்ற வேண்டும்; அதே போன்று வாரியமும் தொழிலாளர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முன் வரவேண்டும்.

மின்சார வாரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது சென்ற ஆண்டு விவாதம் நடந்தபோது, கட்டண ரசீது எழுதும் பணியாளர், கட்டணம் வசூலிக்கும் பணியாளர், பண்டகசாலைப் பணியாளர் ஆகியோரின் வேலைச் சமை நிலைமையின் தீர்க்கப்படாத சிக்கல் குறித்து உருவாகியிருந்த நிலை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவலை தெரிவித்துப் பேசினர். குறைகளை நீக்குவதற்கு எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகள் குறித்து நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன்; பணியாளர்களிடையே இணக்கமான நல்லுணர்வும் பொறுப்பு விடுக்கப்பட்டது. பெரும் சிக்கல்கள் இப்போது நல்லமுறையில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் வாரியமும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் பல சிக்கல்களில் ஒப்பந்தம் கண்டுள்ளனர் என்பதையும் கூறிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அவைகள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன, தீர்க்கப்பட்டனவென்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குகிறேன். 1966-ல் சிக்கனக் குழு சிக்கன நடவடிக்கைகள் பலவற்றைத் தெரிவித்தது; இந்திய பாகிஸ்தான்

1968 ஆகஸ்ட் 16]

தகராறு ஏற்பட்டதையொட்டி நிர்வாகச் செலுவில் சிக்கனம் ஏற்பட வேண்டிய அவசரத் தேவையின் காரணமாகவே இவ்வாறு மேற்படி குழு கருத்தறிவித்தது. அவற்றில் வேலைச்சுமை அளவு கோல் ஓரளவு மாற்றியமைப்பதும் அடங்கும். 1966 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு, கட்டணம் வசூலிப்போர், ரசீது எழுதுவோர், பண்டகசாலைப் பணியாளர் உட்பட அதற்கேற்ப வாரியம் வேலைச்சுமை அளவுகோலினை மாற்றியமைத்தது. இவ்வாறு திருத்தியமைக்கப்பட்டதனால் தங்கள் வேலைச்சுமை அதிகரித்ததென்றும் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகளைக் குறைத்துவிட்டதென்றும் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து முறையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் குறைகளில் ஓரளவு நியாயம் இருப்பதாக வாரியம் உணர்ந்து, 1967, ஜூலையில் ரசீது எழுதுவோர், கட்டணம் வசூலிப்போர், பண்டகசாலைப் பணியாளர் ஆகியோருக்கு பழைய வேலை அளவே திருத்தி யமைக்க முடிவு செய்தது. ஆனால் இந்த நடவடிக்கை, பணியாளர் செலவில் மிகப் பெருமளவு கூடுதலை ஏற்படுத்தியிருக்கும்; அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் பணியின் மொத்த அளவைக் குறைப்பது, இரண்டு திங்களுக்குொரு முறை ரசீது தயாரிப்பதில் முடியும். இம்முறை தொழிலாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வில்லை; இறுதியாக, அரசாங்கம், மின்சார வாரியம், தொழிற் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய முத்தரப் பினர் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு தெளிவுறுத்தப்பட்டது:—(1) இரண்டு திங்களுக்குொருமுறை ரசீது தயாரிக்கும் திட்டத்தின் நோக்கம் சிக்கனம் எய்துவதே; இந்த நோக்கத்தை எய்தும் மற்ற வழிகளும் ஆலோசிக்கப்படவேண்டும், (2) பெருமளவில் கூடுதலாகப் பணியாளர்களை நியமிக்கவேண்டியவரும் தேவையைத் தளிர்த்தும் வகையில் வேலை அளவில் தகந்த அதிகரிப்புக் காட்டத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஒப்புக்கொண்டால், நியாயமான பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் ஏற்பட மேற்பார்வைப் பதவி விதங்களில் ஏற்ற மாறுதலைக்கான வாரியம் ஆலோசிக்கும்.

இதற்கேற்ப, (1) ரசீது எழுதும் பணியாளர், (2) கட்டணம் வசூலிக்கும் பணியாளர், (3) பண்டகசாலைப் பணியாளர் சம்பந்தமாக அவர்களின் வேலை அளவையும் மேற்பார்வை விதாச்சாரத்தையும் இணைத்து இச்சிக்கலை முடிவதும் ஆராய தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், வாரியத்தின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய மூன்று கூட்டுக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. குழுக்கள் பட்டியலுள்ள பணியை ஆற்றின. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் வாரியத்தின் பிரதிநிதிகளும், பணி நடைமுறை விதிகளை எளிதாக்கிப் பணியை விரைந்துசெய்வதற்கு அல்லது வேலை அளவு நிலைகளைச் சிறப்பாக வகுப்பதற்குப் பல வழிகளைக் காணும் முயற்சியில் நன்முறையில் பணியாற்றினர்.

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

ஓரளவு இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், வேலை அளவில் குறிப்பிட்ட அதிகரிப்பிற்கு இணங்கினர். மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர் தொகையில் ஆண்டுதோறும் புதிதாக ஏற்பட்டு வரும் அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் கூடுதலாகப் பெருமளவு பணியாளர்களை நியமிக்கும் அவசியத்தை உடனடியாக மேற்படி ஏற்பாடு தவிர்த்ததெனலாம். இதன் மூலம் கீழ்நிலைப்பணியாளர்களுக்கு மேற்பார்வைப் பணியாளர் விதத்தை அதிகரிக்க வாரியத்திற்கு ஏதுவாக அமைந்தது. செலவு குறைந்து போதுமான அளவு வேலை நடைபெறவேண்டுமென்னும் வாரியத்தின் நோக்கமும் போதுமான அளவிற்குப் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் ஏற்பட வேண்டுமென்னும் தொழிலாளர் கோரிக்கையும் இந்த வகையில் எய்தப்பெற்றன. மேற்படி குழுவின் பரிந்துரைகளை முழுவதுமாக வாரியம் ஏற்றுக் கொண்டது; மூன்று ஒப்பந்தங்கள் முடிவுற்றன. தமிழகத்தின் பெருமைக்கேற்ற வகையில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் வாரியத்தின் பிரதிநிதிகளும் பொறுப்பாகவும் செயல்முறையில் தீர்வுகாணும் நிலையிலும் பணியாற்றியதற்கு அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்த ஒப்பந்தங்களினால் பயன்பெற இயலாத இவ் வாரியத்தின் பிற தொழிலாளர்கள் இருப்பதும் அவர்களுக்குக் குறைகள் இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும். இரண்டு பக்கமும் பொறுமையுடனும் ஒத்துப்போகும் தன்மையுடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செயல்பட்டால் இச் சிக்கல்களைப் படிப்படியாகத் தீர்க்க முடியுமென்று நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில், தொடக்கத்தில் நான் கூறியதைத் திருப்பிக் கூறுகிறேன், அரசாங்கமும் மின்சார வாரியமும், இந்த மாநில மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய பெரும் கடமையை எப்போதும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்; பொது வரி செலுத்துவோரின்மீது சுமை அதிகப்படுத்தாவண்ணம் ஏழை எளிய மக்களும் மின்சாரத்தின் பயனைத் துய்க்கும் வகையில் அரசும் மின்சார வாரியமும் செயலாற்ற முனையவேண்டும். இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களையும் எய்தியுள்ள நமது நாட்டிலுள்ள மிகச் சில மின்சார வாரியங்களில் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் ஒன்றாகும்; பெருமைமிக்க இந்த மரபை இவ் வாரியமும் அதன் தொழிலாளர்களும் தொடர்ந்து பேணிவருவார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை.

மின்சார வாரியம் அண்மையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட தென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இந்த வாரியத்தின் நிர்வாகத் துறையிலும், பொறியியல் நடைமுறைத் துறையிலும், கணக்கு நிதி, வசதித் துறையிலும், தங்கள் முழு நாட்டத்தையும் செலுத்திப் பணியாற்றும் மூன்று முழு நேர உறுப்பினர்கள் இப்போது இவ்வாரியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளனர். மேலும், பரந்த அனுபவமும், தொழில், விவசாயத்

1968 ஆகஸ்ட் 16]

தூறைகளில் நிபுணத்துவமும் வாய்ந்த பகுதி நேர உறுப்பினர்கள் நால்வர் உள்ளனர். அவர்கள் முன்னுள்ள செயல்கள் தற்போது ஆர்வத்துடனும் தெளிவுடனும் கருத்திற்கொண்டு, குறிக்கோள்கள், விளைவுகள், செலவுகள் இவற்றை எப்போதும் கண்ணோட்டத்தில் கொண்டு அவை நிறைவேற்றப்படும் என்றும் நான் உறுதிபாய் நம்புகின்றேன்.

இவை கூறி, தங்களுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் கீழ்த் தமிழ்நாட்டின் மின்சார உற்பத்தி.

எண், இனமும், யூனிடும்,

முதலாவது திட்ட
தொடக்கத்தில்
1951-ம் ஆண்டு
ஏப்ரல் மாதம்
31-ம் தேதி.

முதலாவது திட்ட
இறுதியில்
1956-ம் ஆண்டு
மார்ச் மாதம்
31-ம் தேதி.

இரண்டாவது திட்ட
இறுதியில்
1961-ம் ஆண்டு
மார்ச் மாதம்
31-ம் தேதி.

மூன்றாவது திட்ட
இறுதியில்
1966-ம் ஆண்டு
மார்ச் மாதம்
31-ம் தேதி.

1968 மார்ச்
31-ம் தேதி
முடிய.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

A. உற்பத்தி—

- 1 நிறுவப்பட்ட திறன் அளவு மெகா வாட்டில்.*
- 2 மின்சக்தி பெரும் தேவை மெகா வாட்டில்.
- 3 உற்பத்தி செய்த மின்சாரமும், வாங்கப் பட்ட மின்சாரமும் பத்து லட்ச கிலோவாட்-மணிகளில்.

156

256

560

1,070

1,070

110

172

381

(நெய்வேலி)
300
717(நெய்வேலி)
+400
964

630

1,053

2,214

4,041

4,856

B. அனுப்புதலும், வழங்குதலும்—

- 1 உயர் அழுத்த கம்பிகளின் நீளம் கிலோ மீட்டர்களில்.
- 2 குறைந்த அழுத்த கம்பிகளின் நீளம் கிலோ மீட்டர்களில்.
- 3 மின்சக்தி பயன்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை லட்சக் கணக்கில்.
- 4 இ. உயர் அழுத்த துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.
- 5 உயர் அழுத்த துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.

6,936

11,479

24,194

39,806

45,204

5,728

13,005

35,352

73,198

89,632

2.5

4.26

7.7

13.59

16.23

31

48

70

98

115

25

41

73

103

118

இணைப்பு

[1968 ஆகஸ்ட் 16]

6 பங்கிட்டு அளிக்கும் நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.

1,591

3,773

10,004

17,360

20,330

1968 ஆகஸ்ட் 16]

இணைப்பு

119

C. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி—

1 மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை.

1,813

3,543

10,760

22,137

28,269

2 வேளாண்மை பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை.

14,373

32,440

1,17,697

2,56,594

3,41,649

D. செலவும் வருவாயும்—

1 மூலதனச் செலவு (ரூபாய் கோடிக் கணக்கில்).

23.82

54.01

1,33.21

2,53.28

3,15.46

2 மொத்த வருவாய் (ரூபாய் கோடிக் கணக்கில்).

3.18

5.94

15.29

34.67

44.36

3 ஒருவருக்குப் பயன்படும் மின்சக்தி (யூனிட்களில்).

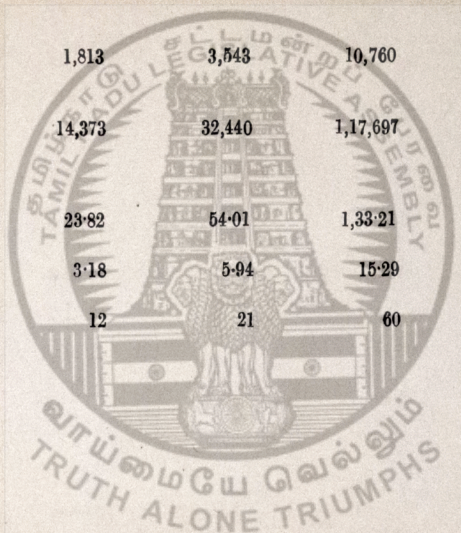
12

21

60

92

105

ஆண்டுத் திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான செலவு.

திட்டத்தின் பெயர்.	1966-67-ல் ஏற்பட்ட செலவு.	1967-68-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1967-68-ம் ஆண்டுக்கான திருத்தியமைத்த மதிப்பீடு.	1967-68-ல் ஏற்பட்ட செலவு.	1968-69-ம் ஆண்டுக்கு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(5)	(6)
தொடர்ந்துவரும் திட்டங்கள்—					
1 பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம் II-ம் நிலை.	3.60	..	(—) 1.42	(—) 1.59	0.23*
2 குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டம் III-ம் நிலை*.	2,15.41	1,04.00	68.36	57.03	11.00
3 மேட்டூர் சுரங்கப்பாதைத் திட்டம்*.	(—) 16.85	..	(—) 11.00	(—) 7.86	..
4 பரம்பிக்குளம்-ஆவியாறு புனல் மின்சாரத் திட்டம்.	3,42.80	3,10.00	2,69.71	3,27.05	2,20.00
5 கோதையாறு புனல் மின்சாரத் திட்டம்*.	2,08.04	3,81.00	3,50.00	3,55.54	3,00.00
6 சென்னை மின்சார நிலையம் விரிவு படுத்தல் IV-ம் நிலை.	67.88	1,75.00	2,25.00	2,49.94	1,75.00
7 என்னூராலுள்ள அனல் மின் நிலையம்*.	5,38.52	9,80.00	11,80.00	11,25.80	15,00.00
8 என்னூர் அனல் மின் நிலையத்தை விரிவு படுத்தல்.	..	..	10.00	..	1.00
புதிய திட்டங்கள்—					
9 தாத்துக்குடியில் அனல் மின் நிலையம் ஏற்படுத்துதல்.	..	10.00	..	..	..
10 பாண்டியாறு-புன்னப்பழா அனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..

11 குந்தா புனல் மின் திட்டம் IV-ம் நிலை.	..	..	..	..	..
12 நடுவட்டம் மாற்றுத் திட்டம்.	..	..	..	..	..
13 ஹோகேனக்கல் புனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..
14 கடம்பாறை புனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..
15 மேல் தாமிரவருணி புனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..
16 மேல் மணிமுத்தாறு புனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..
17 பரையாறு புனல் மின் திட்டம்	..	..	..	..	..
18 சுருளியாறு புனல் மின் திட்டம்	..	..	..	..	..
19 சோளாத்திப்புழா புனல் மின் திட்டம்.	..	..	..	..	..
20 மின்சக்தி அனுப்புதல்—பங்கிட்டு வழங்குதல் திட்டம்.	6,08.77	4,90.25	5,18.29	3,51.12	4,00.00
21 கிராம மின்சார விஸ்தரிப்பு	8,26.25	4,00.00	7,50.00	9,06.88	6,00.00
22 புதுத்திட்டங்கள் பற்றிய ஆய்வு	6.12	9.75	7.25	5.67	9.50
23 மின்சக்தி ஆராய்ச்சிகள்	..	..	..	..	..
24 மின்சார நிறுவனங்கள் கையகப் படுத்துதல்.	..	..	..	..	..
	<u>28,00.54</u>	<u>28,60.00</u>	<u>33,66.19</u>	<u>33,69.58</u>	<u>32,16.73</u>

* மின்சக்தி அனுப்பும் வேலைகள் 20-வது இனத்தில் (அதாவது மின்சக்தி அனுப்புதல்—பங்கிட்டு வழங்குதல் திட்டத்தில்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.